

den anden Del af Lovforslaget, der angaar Opbevaringen og Forsendelsen af Fisk. Jeg anser ogsaa det for vigtigt, men jeg mener alligevel, at skulde noget udsættes, fordi vi ikke i Øjeblikket har Penge nok, maatte det helst være dette.

Det Udvalg, der var nedsat i det andet høje Ting, var ovre at se paa Forholdene. Ved den Lejlighed fremkom der et Forslag fra Folketingsmand, Ingeniør Koch om en anden Plan, idet han mente, at der kunde lægges en ny Anlægsbro ud i det store Bassin, og kunde det ikke slaa til til at dæmpe Uroen, kunde man sætte et Slags Hoved paa Anløbsbroen, noget i Retning af den Tværmole, der er foreslaaet af Vandbygningsdirektøren. Der blev saa indhentet Overslag over denne Plan og Erklæringer fra de stedlige Autoriteter. Det viste sig, at denne Plan blev endnu dyrere end det, der er foreslaaet af den højtærede Minister for offentlige Arbejder, og Erklæringen gik ud paa, at man ikke troede, det vilde dæmpe Uroen tilstrækkeligt derude. Men desuagtet var der i Mindretallets Forslag i Folketinget strøget en Del af det forelagte Forslag — og det, der efter min Mening næsten var det vigtigste — for at gøre det billigere. Som Mindretalsforslaget blev forelagt, var det derfor efter min Mening og ogsaa efter Udtalelser af de kyndige derovre ganske utilstrækkeligt. Derimod er det Lovforslag, der her foreligger, anbefalet af Vandbygningsdirektøren, af Ingeniøren ovre ved Havnen, af Fiskeriforeningens Bestyrelse og af Fiskehandlerne og alle de lokale Folketingsmænd og Havneraadet, saa det forekommer mig, at det er særdeles vel funderet. Jeg mener ogsaa, at det vilde være for stort Ansvar at afvise det, naar man kan risikere, at der, naar endelig Flaaden er flyttet over i den nye Havn, sker en betydelig Ravage. I 1909 skete der betydelig Ravage i den gamle Havn, skønt den er anderledes sikret imod Bølgegangen; langt mindre vil kunne forarsage det her, og derfor forekommer det mig, at det vilde være for stort et Ansvar at paatage sig at afvise et Forslag, der som det foreliggende er anbefalet af alle Autoriteter. Der er med Henblik paa Fiskeriet bygget store Forretninger ved den nye Fiskerihavn. Der er bygget et stort Isværk, en stor Frysninganstalt og en stor Hermetikfabrik foruden det store Fiskepakhuss, alt sammen til at modtage den Mængde Fisk, der skulde komme ind, men det hele ligger stille og har ligget stille i flere Aar, fordi Havnen ikke kunde

benyttes. Jeg antager derfor, at det er paa Tide, at der gøres noget. Har Rigsdagen sagt A ved i sin Tid at anlægge en Havn, maa den ogsaa sige B ved at gøre den virkelig brugbar. Jeg skal derfor paa mit Partis Vegne anbefale det foreliggende Lovforslag til hurtig Fremme.

Olufsen (Kvistrup): Det er beklageligt, at et stort og kostbart Anlæg som Esbjerg Fiskerihavn slet ikke har svaret til de Forventninger, man nærede til det, og heller ikke til de berettigede Fordringer, som Fiskerne kunde stille i Retning af, at de kunde føle sig trygge ude i Havnen. Den har vist sig at være alt for stor. De vanskelige Forhold derovre paa Vestkysten, Strømmen og det store Vandareal, der saa let paavirkes af Vinden, har gjort, at Fiskerne ikke har turdet søge den nye Havn. Nu har det været saa heldigt — der er aldrig noget saa galt, at det ikke er godt for noget —, at Trafikken i den gamle Havn har været saa minimal under Krigen, at Fiskerne har kunnet benytte den, men Følgen har ogsaa været, at den store Havn har staaet fuldstændig tom. Det er selvfølgelig noget, som maa søges afhjulpet. Og jeg kan paa mit Partis Vegne ogsaa erklære, at vi vil være med til at afhjælpe de Mangler, der er til Stede, skønt den finansielle Situation jo ikke netop opfordrer til at være særlig ødsel, snarere til at vende hver Skilling, eller skal vi sige for at træffe Virkeligheden noget nærmere, hver Million to Gange i Haanden, inden vi giver den ud. Vi er jo efterhaanden blevet vant til at ødsle noget med Millionerne, saa at vi ikke tager det saa nøje, selv om der bliver en større eller mindre Overskridelse, og det viser sig da ogsaa allerede, at det, Vandbygningsdirektionen har udregnet, at de foreslaaede Værker efter Lovforslaget skulde koste, er overskredet med 150 000 Kr. Det var udregnet til 1 280 000 Kr., og nu er det oppe paa 150 000 Kr. mere. Det er jo allerede en betydelig Stigning, der er sket fra det Tidspunkt, hvor Udregningen fandt Sted, og til midt i Januar. Hvor meget det er steget siden, ved jeg ikke, men gaar det efter en progressiv Skala, kan vi efterhaanden komme ret højt op. Jeg mener, at den finansielle Situation i høj Grad maa opfordre til at tage Reb i Sejlene, hvor det paa nogen Maade kan lade sig gøre.

I Folketinget har der været Enighed om at fremme de Arbejder, der tilsigter at skabe bedre Plads til Hyttefadene og